

BI ZOZO.

IPUIA

Alde bana- tandikan
 zerbait billatzera,
 zozo bi ziraden beñ
 sasitik atera,
 biyak zijoartzela
 aidian gustora,
 konpondu oi ziraden
 modu onetara:
 allegatzen baziran
 zerbait billatzera,
 biyen artean bertan
 erdibanatzera.
 Batek ikusi-zuben,
 aidean euli bat,
 esan zuben: utzi au,
 arrapako diat,
 sarrera bat egiñik,
 zuben arrapatu,
 eta esan bezela
 an erdibanatu.
 Andik gero zituben,
 bigarren zozoak
 ikusi urruti bi
 janari gozoak;
 eta zitubenian
 irichi mokora,
 jan-zituben bakarrik,
 biziro gustora.
 Bestia zan aguro
 etorri ondora,

esanaz: ¿partitzeko,
 oraiñ dek denbora?
 Eranzun ziyon: ¿zertan
 ez aiz etorri len?
 ¿Ire zai egotia,
 pensatzen al-uken?
 I ez aiz itzekua,
 muturrera ziyon,
 eta bestiak ere
 barkatzen etziyon;
 ontatik ziran biyak,
 burrukatzen asi
 elkarri mokazuak,
 Erantsirik bizi.
 Bian izugarrizko
 puntzu bat zeukaten,
 baño zoramen artan
 ikusten etzuten,
 eta eroririkan,
 putzura batetan,
 biyak ziran gelditu
 ito-ta an bertan.

.
 Onek erakustendu
 beñ-ere tratuak,
 eztirala egin-bear,
 modu ortakuak;
 aserratu ezkeru,
 daukagu esanik,
 eztegula izaten
 beñ-ere gauz-onik.

JOSÉ ARTOLA.